

„TACY SAMI JAK MY”

21.03.21 obchodzimy wiele świąt, w tym Światowy Dzień Inwalidów i Osób Niepełnosprawnych.

Możemy zapytać dlaczego?

Otóż dlatego, żeby przybliżyć ludziom, szczególnie sprawnym problematykę niepełnosprawności to raz oraz w wyniku tego zmienić równocześnie społeczne postrzeganie osób niepełnosprawnych to dwa. Nadal bowiem wielu jeszcze ludzi uważa, że niepełnosprawni winni żyć w osobnych enklawach.

W czasach obecnych cel święta został już w sporej mierze osiągnięty. Dzisiaj niepełnosprawni nie muszą chować się w zaciszu domowym, a ich wyjście do miasta nie jest już cyrkowym widowiskiem.

Jeszcze w XIX w. ludzie niepełnosprawni byli często wystawiani na widok publiczny właśnie w cyrkach. Obecnie coraz więcej ludzi rozumie, że niepełnosprawność może dotknąć każdego i nie może ona powodować, by ludzi niepełnosprawnych traktowano jako „gorszy rodzaj istot”.

Według wyników Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań z 2011r. liczba osób niepełnosprawnych, czyli osób, których stan fizyczny, psychiczny lub umysłowy trwale lub okresowo utrudnia, ogranicza bądź uniemożliwia wypełnienie ról społecznych, a w szczególności zdolności do wykonywania pracy zawodowej, jeżeli uzyskały orzeczenie o zakwalifikowaniu przez organy do jednego z trzech stopni niepełnosprawności (znacznej, umiarkowanej, lekkiej) oraz o niezdolności do pracy /**definicja prawna/ Niepełnosprawność - Wikipedia, wolna encyklopedia** wynosiła 4,7 mln. Stanowiło to wówczas ponad 12 % populacji kraju, a to z kolei pokazywało, że niepełnosprawność to poważny problem społeczny.

Dla tak sporej liczby osób w celu ich integracji społecznej było i jest konieczne znoszenie wszelkich barier utrudniających integrację, w tym barier architektonicznych, które niestety nadal spotykamy.

Niepełnosprawni w moim rozumieniu są sprawni inaczej. Trzeba jedynie umieć to dostrzec. Tak w zasadzie są oni nawet tacy sami jak my.

Powiem więcej. Osoby z niepełnosprawnością są niejednokrotnie bardziej sprawne niż pełnosprawni. Przykładem może być tu osoba dotknięta kalectwem braku dłoni i malująca obrazy za pomocą palców stóp. Organizm ludzi niepełnosprawnych w wielu przypadkach funkcjonuje tak, że jedna upośledzona funkcja zostaje zastąpiona przez funkcję sprawną /substytucja/. Ta zdolność ludzkiego ciała i psychiki pozwala nam na zachowanie sprawności pomimo jej utraty - na zachowanie swoistej formy tej sprawności.

Odpowiedź zatem na pytanie, czy niepełnosprawni powinni żyć razem z pełnosprawnymi jest w świetle powyższego tekstu oczywista.

Drugi Międzynarodowy Dzień Osób Malujących Ustami i Stopami w Krynicy - YouTube

Co na to wasz kolega Jakub K.?

„Niepełnosprawni”

Według szacunków specjalistów przyjmuje się, że na świecie żyje ponad 500 milionów osób niepełnosprawnych, co stanowi około 10% całej ludzkości.

W Polsce jest ich około 5 mln, z czego jedynie 15 proc. jest aktywna zawodowo. Niski procent aktywności zawodowej niepełnosprawnych w Polsce nie wynika z ich bierności. Inwalidzi chcą i próbują podejmować pracę w swoim zawodzie. Jednakże wśród większości pracodawców wciąż napotykają wiele problemów w postaci uprzedzeń, bądź nieprzystosowanych do ich potrzeb budynków.

Mimo, że niepełnosprawni coraz częściej pokazują się w kampaniach społecznych, uczestniczą w wydarzeniach kulturalnych, wychodzą z cienia, to oferty pracy dla nich są wciąż bardzo wyselekcjonowane.

Dlatego też znalezienie zatrudnienia w swoim zawodzie nie należy do najłatwiejszych zadań. Nawet dogodne dla pracodawców rozwiązania prawne oraz dofinansowania ze strony państwa, nie zwyciężają z podstawowym problemem, jakim jest dyskryminacja i złe nastawienie.

Większość pracodawców nie zdaje sobie sprawy z tego, że pracownik niepełnosprawny często jest bardziej efektywni niż pełnosprawni.

Wojciech Karaszewski

Jakub K.